

Дон Кихот - резюме на глава 11 от книгата

Публикувано от legolas на 2020-12-16

Дон Кихот - резюме на глава 11

Коазрите приемат Дон Кихот и Санчо . Те постилат на земята овчи кожи и ги канят да седнат с тях. Дон Кихот сяда заедно с шестимата коняри, а Санчо остава прав, за да подава чашата на всестранстващия рицар. Дон Кихот подканва своя оръжиеносец да седне и да яде и пие от неговата чаша и чиния, за да покаже своята доброта. Санчо му отвърща, че когато има какво да яде, ще се наяде по-добре на крак, от колкото седнал до някой император с богата трапеза. Въпреки това Дон Кихот му нарежда да седне. Козарите седят и не разбират какво говорят двамата им гости, но ядът и си подават в кръг рогът ,който използват за чаша докато не пресушават единия мех. След като Дон Кихот се наядва, взима в ръката си шепа жълъди и ги разглежда. След това започва да разсъждава на глас. Той казва, че добрия век е бил Златният век, защото хората не са знаели "мое" и "твое" и за всички е имало по равно. Царувал мира и приятелството, любовта била истинска и се чувствала, девиците били честни и ако загубели девствеността си било по тяхна лична преценка. Той допълва, че за да се защитят вдовиците, да се подпомогнат сираците и нуждаещите се е бил създаден Орденът на странстващото рицарство към който и той принадлежи. Цялата тази реч бе породена от шепата жълъди ,който му напомниха на Златния век. За да развеселят своите гости, козарите карат едно момче да пее. След това идва друг младеж, който съобщава, че студентът Грисостомо умрял от любов по красивата Марсела. Дон Кихот и Санчо отиват на погребението и когато Марсела се появява, заявява, че тя няма никаква вина, тъй като не му е дала никакви надежди и не е искала нищо от него, след което си тръгва. Дон Кихот тръгва след нея през леса и стигат до поляна, на която спират да ядът. Росинант отива при група от кобили, но те го нападат с копита и зъби. Рицарят и оръженосеца се втурват да спасят славния кон, но двадесетината коняри ги пребиват. След като се изправят, Дон Кихот заявява че повече няма да се впуска в битка с хора които не са посветени в рицарство, а Санчо ще се справя с тях. Селянинът му отвърща, че той няма намерение да се бие с който и да било, защото си има семейство. Те се качват на магарето и коня и поемат по своя път.